

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 253/2023
15.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Марине Милановић, чланова већа, у предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Терзић-Богдановић, адвокат из ..., против противника предлагача ББ из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Бендић, адвокат из ..., ради признања стране судске одлуке, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1742/22 од 09.08.2022. године, исправљеног решењем истог суда Гж 1742/22 од 22.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 15.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1742/22 од 09.08.2022. године, исправљеног решењем истог суда Гж 1742/22 од 22.09.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија противника предлагача изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1742/22 од 09.08.2022. године, исправљеног решењем истог суда Гж 1742/22 од 22.09.2022. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Ужицу Р 3/22 од 24.03.2022. године, исправљеним решењем истог суда Р 3/22 од 18.10.2022. године, признато је решење предлагача АА из ... (... пензијско осигурање) бр. 15 270129 Т 007-4473 од 07.04.2021. године, које је постало правноснажно 14.07.2021. године и извршно 25.08.2021. године, којим је противнику предлагача наложено да изврши повраћај преплаћеног износа у висини од 99.348,86 еура, у смислу члана 50Х Закона о социјалној заштити, тако да наведено решење производи правно дејство у Републици Србији. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 72.475,60 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1742/22 од 09.08.2022. године, исправљеним решењем истог суда Гж 1742/22 од 22.09.2022. године, одбијена је жалба противника предлагача и потврђено је наведено првостепено решење.

Против другостепеног решења, противник предлагача је благовремено изјавила посебну ревизију због погрешне примене материјалног права, којом је предложила да се о ревизији одлучи применом члана 404. ЗПП, ради правилног тумачења одредаба Закона о парничном поступку које се односе на признање пресуде страног суда.

Применом члана 404. став 1. ЗПП посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене одлуке која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У овој правној ствари, правноснажним решењем призната је одлука Пензионог осигурања СР Немачке, адекватном применом Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља и Споразума између Савезне Републике Немачке и СФРЈ о социјалном обезбеђењу.

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији противника предлагача као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Наиме, нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. Ревизијом се указује на погрешну примену законских одредби о признању страних судских одлука, одредаба чл. 86-96 Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља, али се не указује на разлоге за изузетну дозвољеност ревизије у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Институт изузетне дозвољености ревизије резервисан је за питања из домена примене материјалног права. Путем овог института у разматрање не могу бити узета процесна питања.

Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. ЗПП у вези члана 30. Закона о ванпарничном поступку и утврдио да ревизије није дозвољена.

Одредбом члана 30. став 1. Закона о ванпарничном поступку прописано је да се по одредбама првог дела тог закона поступа у свим питањима која посебним поступцима садржаним у том закону нису другачије уређена, као и у другим ванпарничним стварима, за која посебним законом нису уређена правила поступања. Чланом 101. став 3. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља прописано је да против решења о признању, односно извршењу одлуке, странке могу изјавити жалбу у року од 15 дана од дана достављања решења. Према ставу 4. овог члана, о жалби против решења из става 3. тог члана одлучује другостепени суд.

Из наведених одредаба произлази да је Законом о решавању сукоба закона са прописима других земаља предвиђена могућност изјављивања жалбе, али не и ревизије. Према правном схватању утврђеном на седници Грађанског одељења Врховног суда Србије од 16.12.1991. године, против правноснажне одлуке другостепеног суда донете у ванпарничном поступку признавања стране судске одлуке ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, применом члана 413. и члана 420. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић